

اطفال اسیر، نمایش تبلیغاتی صدام را به سخره گرفتند

۲۸ مرداد ۱۳۹۳ ساعت ۱۷:۱۷

اردوگاه ۷ رمادی (بین القفسین) یکی از اردوگاه های اسرای ایرانی در عراق بود که در شهر رمادی قرار داشت.

این اردوگاه پیش از ورود اسرا، یک پادگان نظامی بود که در اسفند ۱۳۶۲ با ورود حدود ۴۰۰ تن از اسرای مذهبی و بزرگسال اردوگاه های ۶ الف رمادی، اردوگاه ۴ موصل و اردوگاه ۸ رمادی (عنبر) به صورت موقت تشکیل شد. از چهره های معروف این اردوگاه یکی حجت الاسلام و المسلمین سید «علی اکبر ابوترابی فرد» بود؛ در این اردوگاه افراد فقط ۴۰ روز ماندند و سپس آنها را به اردوگاه های ۱ و ۴ موصل، ۸ (عنبر) و ۶ الف رمادی بردند.

پس از آن بعضی ها برای تخریب جبهه سیاسی ایران، اسرای نوجوان و کم سن و سال شماری از اردوگاه ها را که در ترکیب سنی آنها ۱۳ تا ۲۰ سال بود، شناسایی و در این اردوگاه جمع کردند. اسرای کم سن و سال اردوگاه ۶ الف رمادی که حدود ۳۰۰ نفر بودند، به قاطع ۱ این اردوگاه بردند و اسرای کم سن و سال اردوگاه ۲ ب موصل (خیبری ها) که حدود ۴۰۰ تن بودند، به قاطع ۲ این اردوگاه منتقل شدند. حدود ۶۰ تن از اسرای کم سن و سال اردوگاه ۱ موصل نیز در همین زمان به این اردوگاه منتقل و در میان اسرای خیر اسکان داده شدند که به علت حضور این اسرا با این ترکیب سنی، این اردوگاه را «اردوگاه اطفال» نامیدند. همچنین این اردوگاه چون میان اردوگاه های ۸ (عنبر) و ۶ رمادی، قرار داشت، مشهور به «بین القفسین» بود. مدتی پس از تأسیس اردوگاه ۷ رمادی (بین القفسین)، نمایندگان کمیته بین المللی صلیب سرخ به پیروی از قوانین ژنو، به نامگذاری اردوگاه های اسارتی کشور عراق پرداختند. بدین ترتیب که آنها نامگذاری را از اردوگاه های شهر موصل آغاز کردند و پس از نامگذاری چهار اردوگاه این شهر و تنها اردوگاه شهر تکریت، به شهر رمادی وارد شدند و نام اردوگاه رمادی ۱ را «اردوگاه ۶» و رمادی ۲ را نیز «اردوگاه ۷» نهادند، بنابراین «اردوگاه ۷» نام رسمی این اردوگاه شد.

گروه ده نفره

از ارشدان کل اردوگاه می توان یحیییم، سلیمانس، حمید قربانی مطلق، علیرضا عبدالخانی و رضا ترک را نام برد. قاطع های این اردوگاه توسط ارشدهای متعددی اداره می شد. سرگرد علی محمد و سرگرد مزاحم نیز فرماندهان بعضی اردوگاه ۷ رمادی (بین القفسین) بودند. یکی از وقایع مهم این اردوگاه که در اردیبهشت ۱۳۶۳ اتفاق افتاد، آموزش رژه و نظام جمع صبحگاهی به اسرای کم سن و سال بود. نیروهای بعضی قصد داشتند اسرا را پس از یادگیری، برای نمایش تبلیغاتی به بغداد ببرند، اما اسرا که متوجه هدف آنها شده بودند، از اجرای دستورهای آنها در هنگام آموزش سرپیچی کردند. نیروهای بعضی نیز بشدت آنها را مورد ضرب و شتم قرار دادند و با اتوی داغ شکنجه یکی از اسرا به نام امیر «هوشنگ شاهپسندی» پرداختند. اسرای دیگر با شنیدن خبر شکنجه

وی، تصمیم به اعتصاب غذا گرفتند. در پی اعتصاب اسرا، فرمانده بعثی اردوگاه در بین اسرا آمد و علت اعتصاب را جویا شدند. اسرا نیز ورود خبرنگاران برای مصاحبه، ضرب و شتم بسیار سربازان، آموزش اجباری و نظام جمع صبحگاهی را سبب اعتصاب خود بیان کردند. فرمانده بعثی نیز با توجه به شرایط جسمانی اسرا شرط آنها را پذیرفت و حتی با برپایی نماز جماعت نیز موافقت کرد. سرانجام این اعتصاب که در تاریخ ۵/۳/۱۳۶۳ آغاز شده بود، پس از سه روز با پیروزی اسرا به پایان رسید.

با گذشت چندین ماه از اسکان اسرای عملیات خیبر در قاطع ۲ این اردوگاه، خبرنگاران خارجی به منظور مصاحبه های تبلیغاتی به اردوگاه می آمدند و بعثی ها در صورت امتناع اسرا از مصاحبه به ضرب و شتم آنها می پرداختند. ممنوعیت برپایی نماز جماعت، عزاداری و برگزاری مراسم مختلف نارضایتی اسرای این قاطع را نیز به دنبال داشت، به همین دلیل پارسائی راد (پناه آبادی) که ارشد قاطع ۲ بود با سخنرانی برای اسرا از آنها خواست در مقابل خواسته های بعثی ها مقاومت کنند و اجازه تبلیغات بر ضد نظام جمهوری اسلامی را ندهند.

نیروهای بعثی در پی این تصمیم اسرا، قصد جدا کردن عباس پارسائی راد (پناه آبادی) را از سایر اسرا و انتقال وی به محلی دیگر را داشتند که این کار با واکنش از پیش تعیین شده اسرا مواجه شد و همه اسرا با فریاد ... اکبر از خروج ارشد قاطع ممانعت به عمل آوردند و بعثی ها مجبور به انتقال ارشد قاطع به سلول انفرادی شدند. بدین ترتیب اسرای قاطع ۲ نیز اعتصاب غذای خود را از تاریخ ۱۰/۷/۱۳۶۳ آغاز کردند و با توجه به شرایط طاقت فرسای گرسنگی و تشنگی، این اعتصاب به مدت سه روز ادامه داشت. در این هنگام بعثی ها ۱۰ تن از اسرای قدیمی و جاسوس اردوگاه ۶ الف رمادی را به این اردوگاه منتقل کردند (افراد منتقل شده بیش از ۱۰ نفر بودند، اما با توجه به حضور ۱۰ جاسوس در میان آنها به گروه ۱۰ نفره مشهور شدند) که این افراد با حضور در میان اسرای قاطع ۲، خود را اسرای بزرگ تر و با تجربه تر، معرفی کردند و با فریب اسرای کم سن و سال از آنها خواستند که به اعتصاب خود پایان دهند و با تفرقه افکنی در میان اسرا موفق به شکستن اعتصاب آنها شدند.

در همین زمان، یکی از اسرای قاطع ۲، به نام «احمد رضا اسدی» به علت ابتلا به اسهال خونی در روز پایان اعتصاب (۱۳/۷/۱۳۶۳) به بیمارستان تموز منتقل شد و پس از دو روز در آنجا به شهادت رسید. در پی شکست اعتصاب، ۱۰ جاسوس نفوذی، در میان اسرای قاطع اقدام به شناسایی رهبران و خط دهندگان کردند و با شناسایی این افراد در اختیار قرار دادن اسامی آنها به بعثی ها؛ زمینه را برای جدا کردن این افراد به منظور جلوگیری از تأثیرگذاری بیشتر آنها نسبت به سایر اسرا آماده کردند و فقط چند روز پس از اعتصاب عباس پارسائی راد (پناه آبادی) ارشد قاطع ۲، رضا حائری زاده، مصطفی میرشجاع عنبرانی، جلیل هاشمی نعمت آبادی، یاور عبدی و صمد چمنی را به اردوگاه ۸ رمادی (عنبر) منتقل کردند.

وقایع مهم پس از ورود ۱۰ جاسوس

ورود ۱۰ اسیر بزرگسال و جاسوس (احمد، اسرافیل، مرتضی، خسرو، ک، یحیی، اصغر، سعید، رضا، ک، سلیمان) و محسن) از اردوگاه ۶ الف رمادی به این اردوگاه در مهر ۱۳۶۳ به سبب تأثیر بسیار زیاد آنها در روند اردوگاه و تلاش و همکاری بیش از اندازه آنها با بعثی ها به منظور تأثیرگذاری بر اسرای کم سن و سال نیز از مهم ترین وقایع این اردوگاه به شمار می رود. ورود آنها به اردوگاه در حالی بود که شش ماه از اعتصاب غذای اسرای قاطع ۱ و گرفتن امتیازاتی از قبیل برپایی نماز جماعت توسط اسرا از بعثی ها می گذشت و جوی مساعد برای آنها به وجود آمده بود حتی از ضرب و شتم وحشیانه بعثی ها نیز کاسته شده بود، اما با حضور این جاسوسان دوباره وضع تغییر کرد و در آغاز ورود، بعثی ها مسئولیت مهم اجرایی اردوگاه را به این افراد

سپردند. انتصاب یحیی‌م به عنوان ارشد کل اردوگاه، کنار گذاشتن ارشد قاطع ۱ (رضا ترک) و جایگزین کردن خسرو.ک به جای وی و همچنین سلیمان‌س به جای ارشد قاطع ۲ (عباس پارسائی راد) از جمله وقایع مهم پس از ورود ۱۰ جاسوس بود. تبادل اسرای این اردوگاه در تاریخ ۳۰/۵/۱۳۶۹ آغاز شد و در تاریخ ۲/۶/۱۳۶۹ آخرین گروه از اسرای این اردوگاه تبادل شدند. بعد از آزادی اسرا و تخلیه اردوگاه، بعضی‌ها عده‌ای از آنها را که پرونده قضایی داشتند یا بنا بر عللی دیگر حاضر به استرداد آنها به ایران نبودند در شهریور ۱۳۶۹ از اردوگاه‌هایی که در آن ساکن بودند؛ از جمله اردوگاه ۹ و اردوگاه ۱۷ تکریت، به این اردوگاه منتقل کردند. این گروه پس از چند روز به اردوگاه ۹ ج رمادی منتقل شدند. حجت الاسلام و المسلمین سیدعلی اکبر ابوترابی فرد نیز جزو این افراد بود. با خروج این افراد از اردوگاه ۷ رمادی (بین القفسین)، در اواخر شهریور ۱۳۶۹، اردوگاه به صورت کامل منحل شد.

منبع: قدس

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۷۸۴۹/اطفا-لاسیر-تبایغاتی-نمایش-اطفا-۲۷۸۴۹>